

[Socialministeren.]

men med renten for januar 1957, således at man fuldt ud kunne opretholde den bestående ordning, indtil den nye ordning, hvorefter de særlige ydelser er indregnet i rentens grundbeløb, er trådt i kraft.

Lovforslaget går ud på, at der som i de to foregående år sammen med renten for januar 1957 udbetales alders- og invaliderentemodtagerne et beløb på 100 kr. til enlige og 150 kr. til ægtepar. Samtidig foreslås det som i tidligere love af denne art at udbetale en tilsvarende ydelse til personer, der oppebærer underholdshjælp som kronisk syge, og til enlige mødre, der opfylder eller — såfremt de ikke havde fået bidraget udbetalt af den bidragsskyldige — ville have opfyldt betingelserne for at få udbetalt børnebidrag forskudsvis af det offentlige.

Rentemodtagere på alderdomshjem, plejehjem for kronisk syge eller rentemodtagere under særforsorg bliver ikke berettiget til denne særlige ydelse, men det foreslås, at der til rentemodtagere på alderdomshjem eller hjem for kronisk syge i januar måned 1957 udbetales et ekstraordinært lommepegebeløb. Det ekstraordinære lommepegebeløb foreslås ydet med 16 kr., 20 kr. og 25 kr. til enlige og med 32 kr., 40 kr. og 50 kr. til ægtepar i henholdsvis kommune-gruppe I, II og III. Heller ikke på dette punkt er der nogen afvigelse i forhold til de på dette område senest vedtagne love, der har tilsigtet at skabe en vis udlikning mellem lommepegesatserne.

De samlede udgifter ved den særlige ydelse foreslås afholdt af statskassen og er ligesom de to foregående år anslået til 34 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde.*

Lovforslaget er — bortset fra bestemmelsen om ikrafttrædelsesdatoen — ganske enslydende med det lovforslag, jeg fremsatte i det høje ting i februar måned i år. Lovforslaget blev dengang indgående drøf-

tet i forbindelse med dets første behandling her i tinget, hvorefter det blev henvist til udvalgsbehandling, men da udvalget ikke har nået at tilendebringe sit arbejde, fremsættes lovforslaget på ny.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Jeg tillader mig endvidere for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i beværterloven.*

Bortset fra ikrafttrædelsesdatoen er forslaget enslydende med det forslag, jeg fremsatte i tinget i sidste samling, og idet jeg fortsat anbefaler forslaget til det høje tings velvillige behandling, skal jeg derfor tillade mig at henvise til de bemærkninger, jeg ved fremsættelsen dengang gav udtryk for. De findes optrykt i folketingets forhandlinger 1955-56, spalte 3009 ff.

Yderligere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om opfindelser vedrørende krigsmateriel.*

Bortset fra ikrafttrædelsesdatoen og en enkelt ændring i lovforslagets § 13 om sammensætningen af det i denne paragraf omhandlede nævn er forslaget enslydende med det forslag, jeg fremsatte i tingets sidste samling, og jeg tillader mig derfor at anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Endelig har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om bortsalg af visse brugte personmotor køretøjer.*

Denne lovgivning stammer fra 1950, hvor det i lov af 20. december 1950 blev bestemt, at personer eller virksomheder, der opnår tilladelse til indkøb af et nyt personautomobil til udskiftning af en ældre vogn, skulle lade denne sælge ved offentlig auktion. Af det nettobeløb, der indkom ved auktionen, skulle 60 pct. tilfalde vognens ejer, medens 40 pct. skulle indbetales til vejfonden. Baggrunden for loven var, at der som følge af begrænsningen i importen af automobiler var opstået betydelige overpriser på brugte vogne, og man fandt det urimeligt, at de personer eller virksomheder, der fik tilladelse til at købe en ny vogn, samtidig skulle kunne indkassere en hel ekstraordinær konjunkturgevinst, der var betin-